

La força i l'alegria d'un mestre de vida

► La presentació del llibre de Jordi Vilaseca sobre el model educador de Joviàt aplega més de 200 persones

PEPA MANÉ | MANRESA

■ «La coherència entre el que pensem, el que sentim i el que fem és la base de l'autoestima». Ho va sentir en una conferència de la doctora Rosa Casafont, especialista en neurociència, i ahir Jordi Vilaseca Brugueras (Manresa, 1967) va voler compartir aquesta afirmació amb les més de 200 persones que van assistir ahir a la presentació del llibre *La força d'una escola de vida. Un projecte educatiu des de la mirada sistèmica* (Plataforma Editorial), en el qual ha escrit les seves reflexions sobre l'aplicació a l'Escola Joviàt de Manresa d'un model pedagògic que inclou a l'escola tot el que hi ha a la vida. Vilaseca va escollir aquesta frase perquè considera que «resumeix un projecte educatiu: com més s'estima un, més estima els altres. Hem de ser coherents per ser cre-

Jordi Vilaseca va gaudir amb l'acte de presentació del seu llibre

ïbles, per tenir força i generar confiança», tot i que va apuntar que no és una tasca «senzilla» en una organització que educa gairebé 5.000 alumnes i disposa d'un equip format per 250 persones. «Cada família té un projecte educatiu, cada alumne té unes necessitats diferents i els projectes educatius del govern ho plantegen tot estandarditzat. A casa tinc un adolescent fantàstic, però no li interessa res del

programa de segon d'ESO. Li agraden els coets, els avions i llegir. Quan em pregunta 'això per què ho fem?', li responc 'no ho sé, però ja ho canviarem'. Tenim marge de maniobra perquè l'alumne trobi el seu camí, que segur que no és el que marca el ministre».

La presentació del llibre va ser a càrrec del duet que ja formen habitualment la manresana Eva Bach, mestra en educació emo-

L'acte va ser a càrrec de la pedagoga manresana Eva Bach i del terapeuta i narrador Jordi Amenós

cional, i Jordi Amenós, terapeuta, formador i narrador. Van crear una escenificació amb humor per desgranar alguns dels fils del llibre que més els han impactat: la cura de l'ànima a través dels rituals, la valoració de la vellesa, la confiança en el que la vida farà el que ha de fer... i també van valorar l'«amic» Jordi Vilaseca. Amenós va subratllar-ne que és «un home de paraula, que ha escrit un llibre en el qual no hi ha cap teoria, sinó que només hi ha sentit comú», i Bach va posar-li títol: «la força i l'alegria d'un mestre de vida».

Vilaseca va rematar l'acte amb un exemple de la «força de la mirada». Diu que quan uns pares el primer que li diuen és «aquest nen té TDA», ell respon «has dit que es diu Joan o Josep?». Assenyala que cal anar més enllà de la problemàtica per trobar respostes.